

6. Активна реалізація вилучених предметів у повторний лізинг чи продаж [3].

Однак необхідно підкреслити, що у порівнянні з банківською сферою, ситуація на ринку лізингу виглядає набагато краще, оскільки не відбулося масштабних банкрутств на відміну від сектору банківських інституцій. За оцінками експертів, багатьом лізинговим компаніям вдалося вийти з кризової ситуації з меншими втратами завдяки більш ефективному кризис-менеджменту, оперативному впровадженню реанімаційних заходів та переорієнтації бізнесу в напрямку повернення інвестицій. Лізингодавці, яким все ж таки вдалося утриматися на плаву, націлили основні сили та ресурси на адекватне управління раніше акумульованим портфелем, реструктуризацію проблемної заборгованості, впровадження інноваційних моделей врегулювання й повернення боргів. Проте, по відношенню до пікового 2013 року, коли загальний об'єм нового бізнесу становив 6 764 млн. грн., в 2015 році вдалося досягнути лише 3,221 млн. грн. [4].

Проте це зовсім не означає, що лізинговий ринок перестав існувати. Такі компанії як «ОТП Лізинг», «Український лізинговий фонд», «Порше лізинг Україна», «Авіс» продовжують фінансування хоч і у зменшених об'ємах, зосереджуються на аграрній техніці та пасажирських автомобілях. Вигідні партнерські програми, фінансування у національній валюті, диверсифікація продуктів, збільшення авансових платежів, зменшення терміну

лізингової угоди дають змогу виконувати поставлені цілі. Так, за I кв. 2016 року «ОТП Лізинг» профінансував лізингових угод на 15 млн. дол., а до кінця року в планах ще 45 млн. [4]. Не менш оптимістично налаштовані й інші активні учасники ринку. Більш прискіплива оцінка майбутніх лізингоотримувачів, співпраця з надійними клієнтами, які в кризові роки витримали фінансове навантаження та утрималися на плаву, зменшення загального ліміту підкріплюють цей оптимізм.

Одним з шляхів порятунку та підтримання економіки незалежної і єдиної, неподільної та суверенної України є розвиток та активна підтримка лізингу, як фінансового інструменту, який в перспективі беззаперечно допоможе українській економіці сформуватись та слугуватиме свого роду фундаментом економічного розвитку.

Дивлячись на це, якщо допомагати малому та середньому бізнесу, у тому числі лізингом, то економіка неминуче почне виходити із дна, тобто депресії та найближчим часом, за економічним циклом Кітчена, перейде у стан поживлення (підйому), що негайно позитивно відобразиться на рівні життя, пенсіях, заробітній платі, відсотковій ставці та на курсі національної валюти.

Підсумовуючи усю проаналізовану інформацію, можна без вагань дійти висновку, що Україна рано чи пізно почне розвиватись із великою швидкістю та стрімким рухом за допомогою ефективного використання лізингу.

Література

1. Закон України № 01-8/520 від 03.11.99 «Про лізинг»
2. Закон України № 723/97-ВР 16.12.1997 «Про фінансовий лізинг»
3. Асоціація «Українське об'єднання лізингодавців» (УОЛ) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.uul.com.ua/> – Українське об'єднання лізингодавців
4. ТОВ «ОТП Лізинг» – універсальна лізингова компанія [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.otpleasing.com.ua> – otpLeasing
5. Центр «АГРО ПЕРСПЕКТИВА» інформаційно-аналітичний центр за питань аграрного і хімічного бізнесу [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.agroperspectiva.com> – АгроПерспектива

УДК 336.144.001.86

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ БЮДЖЕТУВАННЯ, ОРІЄНТОВАНОГО НА РЕЗУЛЬТАТ

Молчанов О. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-41

Науковий керівник – к.е.н., доцент Руденко В.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Низька ефективність витрачання бюджетних коштів, нецільове їх використання бюджетними установами, відсутність взаємозв'язку між результатами діяльності даних установ та їх фінансуванням, нерентабельність надання соціальних послуг ставить під сумнів ефективність існування бюджетного сектора економіки України. Сьогодні вітчизняний бюджетний сектор потребує оптимізації діяльності бюджетних установ з метою підвищення результатів щодо надання послуг населенню держави, збільшення відповідальності за задоволеність споживачами якістю й кількістю послуг. У цьому контексті актуалізуються питання впровадження нових методів бюджетування, враховуючи досвід його застосування у зарубіжних країнах.

Бюджетування являє собою фінансово-управлінську технологію сучасного бюджетного менеджменту, яка прагне найбільш ефективного витрачання обмежених бюджетних коштів в умовах вибору альтернатив фінансування. Нова технологія бюджетного менеджменту виходить з концепції інноваційного державного менеджменту та визначається поняттям «бюджетування, орієнтоване на результат» (БОР) [1].

В основі ідеї про впровадження БОР у діяльність органів державної влади та бюджетного сектора лежить ринкова теорія держави, яка базується на створенні умов для більшої свободи розпорядників бюджетних коштів (укрупнення статей видатків, гнучкість у використанні коштів), при збільшенні їх

відповідальності за досягнення намічених кінцевих результатів. Розвиток ринкової теорії держави вилився у цілу серію практичних реформ державного апарату в економічно розвинених країнах (Великобританії, США, Канаді, Новій Зеландії, Австралії, Швеції, Норвегії, Німеччині, Франції, Іспанії). Процес впровадження елементів БОР спостерігався також в ряді країн, що розвиваються, зокрема в Анголі, Ліберії, Мозамбіку, Нігері, Уганді, Ефіопії, де бюджетні реформи ініціювалися під тиском різних міжнародних агентств.

Впровадження БОР у зарубіжних державах базувалося на таких принципах [2, с.100]: 1) планування видатків за їхніми видами з урахуванням соціально-економічної результативності діяльності бюджетних установ; 2) розподіл бюджетних коштів в залежності від рівня досягнення показників соціально-економічної результативності; 3) свобода розпорядників бюджетних коштів у виборі способів досягнення поставлених перед ними цілей і завдань; 4) відповідальність розпорядників та одержувачів бюджетних коштів за кінцевий результат; 5) орієнтація контролю за використанням бюджетних коштів на внутрішній контроль ефективності видатків при збереженні зовнішнього контролю за цільовим використанням бюджетних коштів.

Інтеграція елементів БОР у бюджетний процес у зарубіжних державах проходила у різних умовах [3, с.89]:

– у складі глибоких реформ державного сектору (Австралія, Нова Зеландія, Великобританія);

– у межах окремих програм з часткової модернізації системи управління державними фінансами, не торкаючись фундаментальних основ системи управління (Данія, Ірландія, Канада, США, Франція, Швеція, Нідерланди);

– у межах обмежень ініціатив з удосконалення системи управління державними фінансами (Німеччина, Норвегія, Швейцарія).

Серед успішних прикладів методів реалізації БОР можна виділити наступні підходи: 1) консультативні та комунікативні інструменти, що діють між різними рівнями державного управління, єдність підходу з усіх аспектів реформи (Австралія); 2) застосування бюджетних стимулів, комунікативних та консультативних механізмів, обмін досвідом, а також використання законодавства (Бразилія); 3) використання мережеских структур наукового та експертного співтовариства (Канада); 4) поширення кращої практики (Австрія, Іспанія); 5) ефективне управління проведенням реформи (Австрія).

Серед негативних явищ впровадження БОР варто виокремити: 1) провал бюджетної реформи через застосування права вето та негнучкості використовувалися інструментів (Німеччина); 2) зниження впливу бюджетної реформи через ув'язку консультативних механізмів в політичних дебатах (Іспанія); 3) зниження прихильності до реформ через усвідомлення негативного впливу перетворень на соціальну сферу Бразилія) [4, с.50].

Таким чином, за допомогою використання бюджетування, орієнтованого на результат, відбувається активізація діяльності всіх учасників бюджетного процесу щодо підвищення віддачі від використання бюджетних коштів. БОР, прийняте в низці розвинених країн, здатне підвищити ефективність бюджетних видатків за рахунок концентрації ресурсів на дійсно важливих для суспільства напрямках. Позитивний потенціал БОР також визначається тісним взаємозв'язком видатків держави з досягненням конкретних результатів.

Література

1. Руденко В. В. Зарубіжний досвід впровадження бюджетування, орієнтованого на результат / В. В. Руденко // Економіка. Управління. Інновації. – 2014. – 1(11). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/eui_2014_1_93.pdf.
2. Ткач Е. В. Проблемы внедрения зарубежного опыта бюджетного планирования / Е. В. Ткач // Международный научно-исследовательский журнал. – 2015. – №1(32). – Ч. 2. – С. 99-101.
3. Тетерина О. В. Зарубежный опыт внедрения бюджетирования, ориентированного на результат / О. В. Тетерина // Известия Иркутской государственной экономической академии. – 2012. – №6. – С. 88-92.
4. Ильяшенко В. В. Международный опыт внедрения элементов бюджетирования, ориентированного на результат / В. В. Ильяшенко // Известия Уральского государственного экономического университета. – 2012. – №5. – Т. 43. – С. 43-51.

УДК 336.146 (075.8).

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЄДИНОГО КАЗНАЧЕЙСЬКОГО РАХУНКУ В УКРАЇНІ

Москальова А. – ст.3 курсу, гр. Ф_{вн}-31

Науковий керівник – к.е.н., доцент Семцов В.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Необхідно звернути увагу на те що, реалізація функції управління бюджетними потоками держави стала можливою через консолідацію фінансових ресурсів на єдиному казначейському рахунку. Запровадження єдиного казначейського рахунку, на який зараховуються державні доходи і з якого здійснюються видатки, дозволяє органам казначейства мати вичерпну інформацію про стан державних фінансів, а отже,

володіти фінансовими важелями макроекономічного регулювання.

ЄКР консолідує кошти державного та місцевих бюджетів, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, кошти інших клієнтів, обслуговування яких здійснюється органами казначейства. Консолідація коштів бюджетів та фондів соціального страхування на єдиному рахунку казначейства підвищила